Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Flores vltimarum voluntatu[m] non sine sudore collecti p[er] d[omi]n[u]m Rolandinu[m] Bononie[n]sem Juris vtriusq[ue] p[ro]fessore[m] opti[m]e meritu[m] Annexo in calce peculiari quoda[m] ...

Rolandinus <de Passageriis>

Parrhisiis, 1514

De heredum qualitate et differentia. Rubri. xii

urn:nbn:de:bsz:31-115460

Visual Library

to. Tertiũ q: pōt de manu ſua ca
pere ſicut heres vniuerſalis here
ditatem. ita putat Bar. vbi. ſ. qḋ
nō ꝓbat Bal. dicēs: q: ſi hoc eēt
verum ſequeret̃ ꝙ dominiũ rei in
qua eſt inſtitut⁹ nō trãſiret ad euꝫ
recta via: ſꝫ demũ ꝑ agnitionē. qḋ
nō eſt verũ ſm eundē Bal. vbi. ſ.
imo ſm eũ q̃tũ ad merã acquiſi-
tionē ipi⁹ rei cēſet̃ loco legatarij.
hinc ē ꝙ trãſmittit ad heredes il
las res: q: i eis ſapit naturã ſingu
laris legati: nō autē trãſmittit in
eos ſine agnitiōe illḋ ius accreſcē
di in quo ſapit naturã iſtitutiōiꝫ
vniuerſalis. qḋ ꝓbat̃ bñ p. d. l. ex
facto. in fi. i. colũ. ⁊. l. ſi alteri⁹. co.
titu. vbi res relictas habet prout
relicte ſunt: tanq̃ eſſent ꝑlegate.
de hac pretacta materia dic lati⁹.
vt per. d. Bar. ⁊ Bal. vbi. ſ. ⁊ per
eundē baldũ i. d. l. quotiēs. C. de
here. iſti. ¶ Quid ſi teſtator ꝓhi
buit inſtitutũ ex re certa plus pe-
tere vł hr̃e. vtrũ hoc caſu habeat
ius accreſcendi? de hac queſtiōe
vide Bar. in. d. l. q̃tiēs. §. ſi duo. in
fi. et ibi etiaꝫ bal. ff. de here. inſti.
iteꝫ Ange. are. in. §. hereditas. in
fi. inſtitu. codē. Gerardus mulert
¶ Itē poſſunt iſtitui plures ſim
pliciter partibus nō expreſſis. vt
Pe. Ja. Ma. mihi heredes inſti
tuo: ⁊ tũc ex equis portionib⁹ ſũt
heredes. vt inſti. de here. inſti. §. ſꝫ
ſi plures iſtituant̃. et. d. l. quotiēs
§. heredes. Itē pōt fieri iſtitutio
parti ꝑ capita: et parti ꝑ ſtirpes.
vt Pe. Ja. filios meos. ſcꝫ quēli
bet ꝓ tertia. ⁊ An. ⁊ Ti. nepotes
meos filios Mar. fratris mei/ ꝓ
tertia mihi heres inſtituo. nam et
ſimili modo ab inteſtato vocētur.
vt inſti. de heredi. que ab inteſta.
defe. §. et quia placuit.

Succeſ ſio per capita qñ ſit.

¶ Additio. Et aũt ſucceſſio per
capita: ſm Bal. i auctē. defuncto
C. ad tertu. qñ tot ſunt portiōes
quot ſunt perſone: q̃ etiã vocatur
ſucceſſio ꝓ rata. vel ſucceſſio pro
virilib⁹. In ſtirpes vero dicit̃ qñ
tot ſũt portiōes quot ſũt ſtirpes.
Vbi gr̃a: ſi plures ſint ſucceſſores
et tot portiōes capiant quot ſunt
capita: tunc dicunt̃ in capita. vel
pro rata: vel ꝑ virilib⁹ ſuccedere.

Succeſ ſio i ſtirpes qñ ſit.

Si vero tres ſunt filij ex vno fra
tre ꝑmortuo: vn⁹ aũt ex alio. ſi il-
le vnus ex vno fratre tãtũ capiat
q̃tũ alij tres ex alio fratre: dicũt̃
in ſtirpes ſuccedere: hic autē due
ſũt ſtirpes. ſcꝫ duo fratres ꝑmor
tui: et ſingulorũ filij ſuccedunt in
ſuas ſtirpes: hoc eſt in locũ ſuorũ
patrũ. probat̃ in auctē. ḋ here. ab
inteſta. ve. poſt prin. col. ix. Qñ
autē debeat ſuccedi in ſtirpes: et
qñ in capita dicetur. j. in rubri. de
ſucceſ. ab inteſta. et quot q̃buſue
modis q̃s decedat iteſtat⁹. G. m.

¶ De heredũ q̃litate et differentia. Rubri. xij.

HEredum alij
ſunt neceſſarij tãtũ.
alij ſui et neceſſarij.
alij extranei. Neceſ
ſari⁹ heres ē: ſeru⁹ a
dño iſtitutus heres. ita tñ ſi here
ditatē ⁊ libertatē ex dñi teſtamē-
to cōſequatur: vt q: tēpore teſta-
menti et mortis erat in dñi pote-
ſtate. fiet eni ignorãs ⁊ inuit⁹ liber
⁊ heres: ⁊ iḋ dicitur neceſſarius.
vt inſti. de here. quali. ⁊ dif. in ꝑn.
et. §. i. ⁊ de here. inſti. §. ſeru⁹ aũt a
dño. ⁊. ff. e. l. ſi alienũ. in ꝑn. ⁊. ff. ſi
cer. pe. l. ci⁹q̃. Sui ⁊ neceſſarij ſũt
liberi q̃ in poteſtate moriētis ſũt
tēpore mortis: vt fili⁹ filia: nepos
neptis ex filio: ⁊ deinceps ceteri ꝑ
maſculinã lineaꝫ deſcēdētes. Nã
licet filia ſit i poteſtate patris: ta
mē eius filij ſequũtur familiã pa
tris eoꝝ et non matris. vt inſti. de
patria poteſtate. §. vlti. et inſti. de
legit. ag. tu. §. i. ibi. q: qui naſcunt̃

Neceſ ſarius heres q̃s ſit.

Sui et neceſſarij heredes qui ſint.

Inter filiū autē et nepotē ex filio
oportet diſtinguere. nā fili⁹ meus
ideo michi ſuus heres ē / q2 in po=
teſtate mea eſt / ⁊ nichil eſt mediuʒ
inter me ⁊ ipm̄. nepos vero ex fi=
lio licet in poteſtate mea ſit: tamē
ſuus michi non ē: q2 precedit euʒ
pater eius q̄ tēpore mortis mee ī
poteſtate mea eſt. Si vero filius
me⁹ me viuo moriatur tūc nepos
ex eo tēpore mortis mee mihi eſt
ſuus heres: ⁊ q2 eſt in poteſtate. ⁊
quia ſublatuʒ eſt de medio caput
primū quod eū p̄cedebat: ſcʒ pa=
ter eius. idē de ꝓnepote et ceterꝭ
liberis. Dicūtur autē ideo ſui q2
domeſtici ſunt: ⁊ viuo patre quo=
dāmodo dn̄i eſtimantur. ideo ve=
ro neceſſarij: q2 iure ciuili ſuiti co
gebātur heredes fieri. Sed de iu
re p̄torio ꝑmittitur eis abſtinere
ſi velint. probātur predicta oīa
inſti. de here. qua. ⁊ diffe. §. ſui au
tē. ⁊ §. ſed ſui. ⁊ de here. que ab in
te. defe. §. i. ⁊ §. ita demum. Extra
nei heredes ſunt q̄ iuri teſtatoris
ſubiecti nō ſunt / hinc eſt ꝙ eman
cipati filij extranei heredes ſunt.
item liberi inſtituti a matre here=
des / eodē numero ſunt: q2 femine
nō habent in poteſtate liberos. vt
inſti. d̄ here. qua. et diffe. §. ceteri.
licet nichilomin⁹ inſtituti vel ex=
heredati eſſe debeant vt dicetur
in ſequenti rubrica.

Extranei heredes qui ſint.

¶ De illis qui oīno iſti tui vel exheredari debent. Rubrica. xiij.

TRactatū iſtum
pone tabellio ſup cor
tuū ſignaculū: qm̄ ex
ipſo pendet doctrina
teſtamētorꝫ: ⁊ tota fe
re virtus ⁊ pōdus. Attēde igit ꝙ
q̄dā ſunt ad quos ita ſtricto iure
legitia ſpectat hereditas / vt niſi
oīno iſtituāt vel rite exheredent:
teſtamētū aut ē ipſo iure nulluʒ:
aut reſcindit. ⁊ ad hos cognoſcē=
dos oportet notare tres ordines
vel lineas: quarū pria ē aſcēdētiū
ſeu parētū noſtroꝝ. ⁊ hij ſunt pa
ter / mater / auus / auia / ꝓauus ꝓ=
auia / abauus / abauia / attauus / at
tauia / tritau⁹ / tritauia. abinde ſu=
pra dicunt maiores nr̄i. Scd̄a ē
liberoꝝ noſtroꝝ: ⁊ hij ſunt filius
filia nepos: neptis: ꝓnepos: ꝓne
ptis: atnepos. atneptꝭ: trinepos:
trineptis. abinde ⁊ infra dicūtur
deſcendentes noſtri.

¶ Additio. Alꝭ dicunt poſterio
res. vt. ff. de gra. l. fi. §. parentes.
Berardus mulert.

¶ Et in iſtis duabus lineis ſunt
illi qui oīno debent inſtitui vel ex
heredari. Tertia eſt trāſuerſaliū
ſeu collateraliū. ⁊ hij ſunt frater:
ſoror: fratris ſororiſqꝫ liberi. iteʒ
patru⁹: amita. auūcul⁹ matertera
et coꝝ liberi. ſed hos nō habeam⁹
neceſſe inſtituere vel exheredare.

¶ Additio. Nō itellige niſi tur=
pis pſona heres ſcribat: quo caſu
oportet etiā iſtituere fratrē ⁊ ſoro
rē. alioqn rūpēt teſtamētū p que=
relaʒ: vltra eos vero minime. §. ſo
ror aūt. inſti. de inoffi. teſta. et. ff.
co. l. i. Berardus mulert.

Frater et ſoror qn̄ poſſit teſtamētum rūpere.

¶ Et ꝙ tales linee ſint grad⁹ ⁊ or
dines aſcēdentiū et deſcendentiū
⁊ collateralium: ꝓbat inſti. de gra
dib⁹ cog. a ꝑn. ⁊i. vſqꝫ ad. §. hacte=
n⁹. Igit tertia linea omiſſa ad p̄=
mas duas referam⁹ nos. Et ē di=
ligēt notādū ꝙ ſcd̄a p̄cedit p̄maꝫ
in ordine ſuccedēdi. Naʒ teſtator
quādiu habet aliquē ex deſcendē
tibus ſuis ſeu liberis nō cogit de
aſcēdentibus facere mētionē. q2
ꝓpter naturalē erga liberos cha
ritatē prima cauſa ſucceſſionis ē
liberorū. ⁊ quia oīa bona noſtra li
beris noſtris ex voto parentū de=
bentur: ipi vſqꝫ in infinitū ceteris
preferuntur. vt inſti. de here. que

Liberis exiſtētib⁹ nō cogitur qs de aſcēdētibus facere mentionē i ſuo teſtamēto.